R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

D E C I Z I A nr.2974 Dosar nr.10113/2/2009

Şedinţa publică de la 13 iunie 2012

Preşedinte:	Carmen Ilie	- judecător
	Emanuel Albu	- judecător
	Iuliana Rîciu	- judecător
	Mariana Cucu	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii împotriva Sentinţei nr.2527 din 30 martie 2011 a Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Cauza a rămas în pronunţare la data de 10 mai 2012, dezbaterile fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea deciziei succesiv la data de 24 mai 2012, 7 iunie 2012 şi 13 iunie 2012.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de faţă;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Soluţia instanţei de fond

Prin acţiunea înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Gheorghe (Pană) Georgeta Iuliana, să se constate calitatea acesteia de colaborator al Securităţii.

În motivarea acţiunii, reclamantul a arătat, în esenţă, că în cauză sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008, informaţiile furnizate de pârâtă se referau la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Prin întâmpinare, pârâta a solicitat respingerea acţiunii, arătând că a fost urmărită informativ, existând dosarul CNSAS I 211134, datorită faptului ca era ghid O.N.T. şi intra în contact frecvent cu cetăţeni străini, pentru că tatăl său era militar, subofiţer activ de marină, precum şi pentru că prietena sa din copilărie devenise şi ea obiectiv pentru Securitate.

Totodată, pârâta a susţinut că informaţiile le-a furnizat sub presiunea ofiţerului de contact şi la dictarea acestuia, iar conţinutul materialelor furnizate era superficial, de simplă caracterizare şi lipsit de esenţă.

Pârâta a invocat în cauză şi excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art.2 lit.b) tezele II şi III din O.U.G. nr.24/2008 în raport de dispoziţiile art.16 şi 21 din Constituţia României, iar în baza art.29 din Legea nr.47/1992, prima instanţă a sesizat Curtea Constituţională cu soluţionarea acestei excepţii.

Curtea de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal, prin Sentinţa nr.747 din 10 februarie 2010, a admis cererea de sesizare a Curţii Constituţionale cu excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art.2 lit.b teza II şi III din O.U.G. nr.24/2008 şi, în consecinţă, a dispus sesizarea Curţii Constituţionale cu soluţionarea acestei excepţii, a respins excepţia inadmisibilităţii, precum şi acţiunea formulată.

Pentru a pronunţa această soluţie, prima instanţă a reţinut, în esenţă, următoarele:

În privinţa excepţiei inadmisibilităţii, prima instanţă a reţinut că aceasta nu este întemeiată, având în vedere că la şedinţa la care s-a hotărât sesizarea instanţei de către Colegiul C.N.S.A.S. au participat 9 membri, faptul că unul dintre aceştia s-ar fi aflat în stare de incompatibilitate nu are nicio relevanţă în cauză atâta timp cât nu s-a decis încetarea calităţii sale.

Totodată, împrejurarea că nu s-a hotărât conform avizului Direcţiei Juridice nu are relevanţă atâta timp cât avizul a existat. Existenţa acestuia a fost suficientă pentru a se considera admisibilă acţiunea.

Pe fond, prima instanţă a reţinut că pârâta este deţinător al Titlului de Luptător pentru Victoria Revoluţiei din Decembrie 1989 şi prin cererea adresată autorităţii reclamante de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluţionarilor din Decembrie 1989 s-a cerut verificarea pârâtei, conform art.3 lit.z) din O.U.G. nr.24/2008, sub aspectul stabilirii calităţii de lucrător sau colaborator al Securităţii.

Urmare acestor verificări, autoritatea publică reclamantă a întocmit nota de constatare nr.S/DI/I/3269 din 05.11.2008, în conţinutul căreia s-a reţinut că pârâta a fost recrutată de către Inspectoratul Judeţean de Securitate Constanţa, pentru supravegherea informativă a unor cetăţeni români semnalaţi cu relaţii în rândul cetăţenilor străini, precum şi a unor cetăţeni străini din anturajul său, semnând un Angajament cu numele real, la data de 28.06.1989, luând numele conspirativ de *„Ana Ahmatova"*.

Totodată, s-a reţinut că anterior recrutării, pârâta a fost urmărită pentru relaţii cu cetăţeni străini, însă acest aspect nu conduce la exonerarea acesteia privind reţinerea calităţii sale de colaborator al Securităţii .

În speţă, prima instanţă a reţinut că nu sunt îndeplinite condiţiile art.2 lit. b), pentru ca pârâta să fie considerata colaborator al fostei Securităţi.

Astfel, din actele dosarului, rezultă că pârâta a fost urmărită de organele de Securitate şi chiar i s-a luat o declaraţie la data de 3.08.1988, pentru că s-a întâlnit împreună cu prietena sa cu un cetăţean american, fiind atenţionată să nu mai aibă legături cu cetăţeni străini şi faptul că urmărirea acesteia s-a făcut

pe linie de „contraspionaj SUA", contraspionaj ce evidenția „intensificarea activității ostile desfăşurate de serviciile de informații împotriva țării".

Aşadar, activitatea desfăşurată de organele de Securitate în legătură cu pârâta nu era legată în niciun mod de politica regimului comunist prin care se urmărea identificarea activităților şi atitudinilor potrivnice regimului şi nici activitatea ce o priveşte pe prietena acesteia nu a urmărit acest aspect.

În plus, chiar din declarația dată de persoana în cauză reiese că informațiile despre aceasta erau furnizate de către pârâtă cu acordul acesteia şi în urma consultării celor două prietene asupra aspectelor ce urmau a fi relevate organelor de Securitate.

Totodată, rezultă că urmărirea pârâtei a fost declanşată şi pentru faptul ca tatăl acesteia era militar activ, iar cetățeanul străin, cel din pricina căruia a fost declanşată urmărirea pârâtei şi a prietenei sale, era fost militar activ în armata americană.

Aşadar, din actele dosarului nu reiese că pârâta ar fi furnizat informații despre opiniile politice, religioase sau de altă natură a unor alte persoane şi nici activități contrare regimului, pentru ca aceste informații să poată fi considerate că denunțau activități şi atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Notele informative sunt mai mult caracterizari ale persoanei la care se referă şi nu redau o atitudine ostila regimului, a personei respective sau o activitate interzisă de regim.

Faptul că pârâta a semnat un angajament de colaborator nu poate conduce la concluzia că pârâta a furnizat informații prin care a denunțat activitați şi atitudini potrivnice regimului comunist.

Concluzionând, judecătorul fondului a reținut că documentele depuse nu probează susținerile reclamantului referitoare la calitatea de colaborator al Securitatii, lipsind tocmai conditia ca informațiile furnizate să denunțe activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

2. Calea de atac exercitată

Împotriva acestei sentințe, considerând-o netemeinică şi nelegală, a declarat recurs Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, invocând ca temei legal dispozițiile art.304 pct.9 şi art.304^1 din Codul de procedură civilă şi solicitând admiterea recursului, modificarea sentinței şi admiterea acțiunii cu reținerea calității de colaborator a pârâtei.

În motivarea căii de atac se aduc, în esență, următoarele critici sentinței recurate:

- Faptul că supravegherea relațiilor dintre cetățenii români şi străini era formal catalogată de Securitate ca fiind o activitate de contraspionaj nu trebuie să inducă în eroare, întrucât este cunoscută intenția oricărui regim totalitar de a da o aparență de legalitate şi normalitate chiar şi activităților de poliție politică;

- Regimul comunist sancționa în general relațiile cu străini, indiferent de natura informațiilor, astfel că, prin furnizarea notei din 2.12.1989 încălcarea dreptului la viața privată este certă şi nu doar potențială, demonstrarea vizării încălcării unui drept fiind de prisos.

Aceasta cu atât mai mult cu cât într-o societate democratică nu este de conceput limitarea relațiilor dintre cetățenii unui stat şi cei străini.

- Nu se poate reține că intimata a fost *„oarecum forțată"* să furnizeze respectivele informații Securității, întrucât nu s-a aflat în niciuna din condițiile prevăzute de art.2 lit.b) teza a II-a din O.U.G. nr.24/2008.

Intimata nu poate justifica prin existența unei presiuni denunțarea persoanelor care aveau relații cu străinii, deşi putea trece sub tăcere aceste situații cunoscând din proprie experiență că Securitatea nu tolera astfel de relații.

Nici înțelegerea dintre intimată cu una din prietenele denunțate nu justifică denunțarea celeilalte persoane care avea relații de prietenie în străinătate.

Intimata-pârâtă a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat, combătând criticile recurentului şi susținând că sentința recurată este legală şi temeinică.

În esență, se menționează că nu s-a dovedit îndeplinirea condițiilor legale pentru a se constata calitatea sa de colaborator al Securității întrucât informațiile furnizate nu se referă la atitudini potrivnice regimului comunist şi nu au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăților omului.

La dosarul cauzei a fost înaintată şi Decizia nr.1517 din 15.11.2011 a Curții Constituționale prin care a fost respinsă ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată în cauză.

3. Soluția instanței de recurs

Înalta Curte, analizând recursul în raport de criticile formulate, de înscrisurile care se află la dosarul cauzei, de dispozițiile legale incidente, apreciază că acesta este fondat pentru considerentele ce urmează a fi expuse.

După cum se constată, recursul vizează doar soluția pe fondul cauzei referitoare la respingerea acțiunii în constatarea calității reclamantei de colaborator al Securității.

Recursul se impune a fi admis, casarea sentinței recurate, admiterea acțiunii în sensul constatării calității pârâtei de colaborator al Securității.

Potrivit art.2 lit.b) teza I din O.U.G. nr.24/2008, în sensul acestei ordonanțe, sintagma *colaborator al Securității* desemnează „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului".

În cauză sunt îndeplinite cumulativ condițiile impuse de art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008, pentru a se constata calitatea pârâtei de colaborator al Securității, după cum urmează:

- Persoana să fi furnizat informații indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității.

Condiția este îndeplinită întrucât nu este infirmată sau contestată furnizarea de note informative organelor Securității semnate de pârâtă cu numele conspirativ.

Intimata-pârâtă nu s-a aflat în niciuna din situațiile prevăzute de art.2 lit.b) teza a II-a din O.U.G. nr.24/2008, în sensul furnizării informațiilor în anchetă și în legătură cu ancheta.

Împrejurarea că și aceasta a fost urmărită de organele Securității nu exclude îndeplinirea acestei condiții sau stabilirea calității de colaborator al Securității.

- Prin informațiile furnizate să fi fost denunțate activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Necontestat este faptul că intimata-pârâtă a fost atenționată de către organele de Securitate să nu mai aibă legături cu cetățeni străini.

Astfel, rezultă că relațiile dintre cetățenii români și cei străini, în afara cadrului permis de rigorile regimului statului totalitar nu erau tolerate.

Încadrarea informațiilor furnizate legate de aceste relații în categoria informațiilor utile pentru Securitate prezumă natura lor de a fi dintre acelea prin care s-au denunțat activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Această apreciere a organelor de securitate este suficientă pentru încadrarea informaților furnizate de intimata-pârâtă în categoria celor prevăzute de art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008.

Angajamentul și activitatea desfășurată în baza acestuia a fost pe linia ce interesa activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și nu legate de activitatea Securității pe linie de contraspionaj cum eronat a reținut instanța de fond, întrucât nu a fost dovedită situația prevăzută de art.8 pct.2, art.10 pct.2, art.11 pct.2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Prin urmare, cele reținute de prima instanță conduc la concluzia că s-a făcut aplicarea greșită a dispozițiilor art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008 referitoare la îndeplinirea acestei condiții care, pentru argumentele prezentate anterior, se apreciază că este îndeplinită.

- Informațiile să fi vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Această condiție este îndeplinită în situația în care informațiile au fost apte să ducă la îngrădirea libertăților și drepturilor fundamentale ale omului, nefiind obligatoriu ca ele să fi și produs îngrădirea drepturilor prevăzute în art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008.

Nu prezintă relevanță din perspectiva dispozițiilor legale menționate faptul că pârâta a furnizat informații despre relațiile unor persoane cu cetățenii străini cu informarea/ acordul dintre pârâtă și una dintre prietenele denunțate.

De altfel, furnizarea acestor informații nu a fost contestată.

De asemenea, în contextul în care pârâta fusese atenționată pentru relațiile cu străinii, aceasta trebuia să fie conștientă că era evident că informațiile furnizate în acest sens cu privire la alte persoane, erau apte să ducă la îngrădirea unor drepturi, respectiv cel la viața privată.

Mai mult, art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008 nu cere o pluralitate de informații și nici ca împotriva persoanelor denunțate să fi fost luate măsuri de orice natură.

În consecință, față de cele reținute, este incident motivul de recurs prevăzut de art.304 pct.9 Cod procedura civilă, astfel că în temeiul art.312 alin.1 teza I din Codul de procedură civilă, art.20 din Legea nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, Înalta Curte va admite recursul, va casa sentința recurată și va admite acțiunea, cu constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce o privește pe pârâtă.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr.2527 din 30 martie 2011 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința atacată și admite acțiunea.

Constată calitatea de colaborator al Securității în ceea ce o privește pe pârâta Gheorghe Pană Georgeta Iuliana.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 13 iunie 2012.

JUDECATOR,	**JUDECATOR,**	**JUDECATOR,**
C.Ilie	Em.Albu	I.Rîciu

MAGISTRAT ASISTENT,
M.Cucu

Irevocabilă.

Red. I.R.
Tehnored.T.E.
4 ex.